

[Hagen Hagensen]

frelste, der skal fortælle, hvordan det nu er, ja, så må jeg egentlig sige til hr. Arne Melchior, at havde han brugt den indflydelse, han kunne have haft på de fire forligspartier – hvad enten det nu er den ene eller den anden form for patte, der giver noget eller ej; lad det være – så havde vi slet ikke stået her i dag, for så havde det slet ikke kunnet fremlægges til drøftelse. Men han svigtede. Det er hans skyld, at det overhovedet kommer igennem, så hans retfærdighedstale i dag gælder lig med nul.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at jeg da er glad for, at fru Kirsten Jacobsen ved en del om landbruget, også om firepattede køer og om den patte, der ikke fungerer.

Fru Kirsten Jacobsen gik op og sagde, at jeg ikke forstod ret meget, og så havde jeg selvfølgelig regnet med, at fru Kirsten Jacobsen ville stille mig nogle spørgsmål og sige, hvad det var, jeg ikke forstod. Men det eneste, jeg fik at vide, var, at kristeligt folkeparti altså var den sidste patte – som ikke duede til noget. Så kan man selvfølgelig vende spørgsmålet om og sige: hvad har fremskridtpartiet i grunden overhovedet udrettet i dette ting nu i syv år? Så det ender med, at koen bliver topattet.

Hr. Brixtofte snakkede om arbejderen i Albertslund og den rige i en anden kommune. Vi er nødt til at sammenligne borgerne i samme kommune, det er da givet. Hvis man fjerner fradragsretten og man holder kronebeløbet fast – det er helt op til kommunen at gøre det; vi gør det på amtsgrundskylden – så er det da givet, at den, der ligger under middel, slipper billigere, medens den, der ligger over middel med hensyn til marginalbeskatning, kommer til at betale noget mere. Så logisk er det, hvis det er det samme kronebeløb, der skal betales i kommunen, og det er helt op til kommunen. Jeg troede da, at hr. Brixtofte gik ind for nærdemokrati, så kommunerne kunne bestemme, om det skulle lægges på indkomstkatten eller det skulle lægges på grundskatterne. I dette tilfælde fjerner man i alt fald en stor del af incitamentet for kommunerne til at opkræve højere grundskatter.

Formanden:

Selv om hr. Arne Bjerregaard virker meget inspirerende på sine medordførere, så tror jeg, vi kan gå videre i talerrækken; der kommer jo en anden omgang om et øjeblik.

Flygaard (DR):

Også retsforbundet vil gerne anlægge en samlet vurdering af de skatteforslag, der er lagt frem til behandling her i tinget. Det er vores umiddelbare indtryk, at de ud fra en samlet vurdering ikke er tilfredsstillende. Vi finder ikke forslagene om grundskyldpromillerne særlig tilfredsstillende. Vi finder absolut heller ikke reglerne om lejeværdien tilfredsstillende. På den baggrund kan jeg sige, at retsforbundet på nuværende tidspunkt ikke har taget stilling til, hvorledes vi vil stemme til nogen af forslagene.

Dernæst vil jeg gerne isoleret betragtet komme med nogle bemærkninger om forslag til lov om ændring af ligningsloven, hvor man ser på spørgsmålet om afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger.

Retsforbundet synes absolut ikke, at det er et tilfredsstillende forslag, det være så langt fra. Retsforbundet synes, at der især er to mangler ved det pågældende forslag fra regeringens side. Den ene mangel er, at man ikke generelt vil ophæve fradragsretten for ejendomsskat. Den anden mangel er, at vi finder det mindre tilfredsstillende, at man vil, om man så kan sige, aftrappe over en årrække. Vi havde langt foretrukket, at man havde sløffet fradragsretten med det samme.

I overensstemmelse med de her gjorde bemærkninger vil vi stille ændringsforslag.

Når man fra borgerlig side skyder den lille mand foran sig, så forekommer det i hvert fald retsforbundet at være uhyre hyklerisk. Fradragsretten vender på grund af proportionen hverken beløbsmæssigt eller virkningsmæssigt, når man vil ophæve den, den tunge ende nedad. Det er helt oplagt, at hvis vi fjerner fradragsretten, vil det betyde beløbsmæssigt mest for dem, der har mest at trække fra og vel også gennemgående har den største indkomst. Det er da helt oplagt, at de folk, der har en høj marginalbeskatning, i høj grad også vil være de folk, der har fået mest ud af fradragsretten, så hvis vi skal vurdere det ud fra et socialt synspunkt, må det være helt klart, at der kommer en større grad